Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 Улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостваxъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 43. Субота 23 Лютого (7 Марта) 1891. Рôкъ I.

Переглядъ політичный.

Зъ легкою до зрозумѣня нетерпимостію выжидали всѣ першихъ наслѣдкôвъ выборôвъ въ Чехахъ. А хотяй можна ся было надѣяти, що при запобѣгливости Молодочехôвъ, неперебираючихъ въ средствахъ, трудно буде Старочехамъ удержати ся при всѣхъ своихъ мандатахъ, то годѣ было допустити, що понесуть они тяжкій ударъ, и що въ 17 округахъ ческихъ не перейде анѣ одинъ Старочехъ. А однакъ такъ стало ся. Молодочехи побѣдили въ округахъ меншихъ посѣлостей, а здає ся, що и зъ бôльшихъ посѣлостей выйдуть они въ переважаючôй бôльшости. Чи можна однакъ приписати се тому, що по сторонѣ теперѣшнои бôльшости станувъ цѣлый людъ, якъ мало се мѣсце у насъ въ Галичинѣ? Нѣ. Старочехи виннѝ собѣ самѝ, винна ихъ безрадность, бо въ такъ важкôй хвилѣ, якъ выборы, и то выборы теперѣшнѝ, не здобули ся они на то, щобы розвинути яку таку акцію передвыборчу. Въ кôлькохъ округахъ не поставили цѣлкомъ кандидатôвъ, въ иншихъ ставили такихъ, котрымъ и не снило ся нѣколи, увойти до Думы державнои. Недбальство ихъ не до прощеня; при правыборахъ, наколи Молодочехи ставали якъ одинъ мужь, зô Старочехôвъ станула заледво четверта часть управненыхъ до голосованя. Такъ одже Старочехи самѝ виннѝ, що неоглядностію своєю и своимъ недбальствомъ допомогли противникамъ до побѣды, що передали судьбу цѣлого ческого народу въ руки Молодочехôвъ. Що нарôдъ, ôддавшій ся въ руки Молодочехôвъ, буде гôрко колись нарѣкати, на нихъ, то певною єсть рѣчею, бо Молодочехи, пôсля давнои тактики, стануть въ опозиціи що до Правительства, и зневолять Правительство до того, що оно буде мусѣло полишити гадку, о дорозѣ лагôдности и вырозумѣлои уступчивости, въ полагодженю сумного пытанья ческого.

Ирляндія, та всегда голодна, завмираюча и бѣдна Ирляндія, стала теперь ареною сильно-розвиненои дѣяльности політичнои. Богата Англія не мала до Ирляндіи нѣколи серця, и найнеохотнѣйше глядить на найдрôбнѣйшѝ уступства, якѝ мусить для Ирляндіи понести. По першôмъ упадку Парнеля, здавало ся, що въ Ирляндіи заволодѣє супокôй и буде якъ бувало. Тымъ часомъ Парнель повставъ на ново, и показало ся, що нарôдъ весь по его стоить сторонѣ. Упôръ Глядстона розбивъ гадку угоды, Парнель ѣздить по цѣлôй Ирляндіи, ѣздить ôдъ мѣста до мѣста и всюды выголошує бесѣды, въ котрыхъ толкує причины зôрваня угоды. Парнель домагавъ ся для Ирляндіи не лишень особного парляменту, независимого ôдъ правительства англійского, свого власного краєвого скарбу, судовництва и поліціи, но ще хоче, щобы Ирляндія была ôддѣлена ôдъ Англіи оплатною границею, безъ котрои нѣколи не повстане въ Ирляндіи власный промыслъ, а безъ промыслу фондъ краєвый буде стоявъ на довгахъ, и доведе до банкротства. Послѣдне бажанье ôдкинули Англичане. За то нарôдъ ирляндскій витає Парнеля зъ найбôльшимъ восторгомъ. Кождый єго крокъ новою єсть побѣдою, новымъ тріюмфомъ. Що бôльше, духовеньство, котре разъ ôдвернувшй ся ôдъ Парнеля, довго не хотѣло прихилити ся на єго сторону, теперь мало помалу зачинає звертатись до него. Побѣда Парнеля запевнена, Ирляндія дôйде до того, чого бажає, але єще не скоро, а тымчасомъ людъ сей бѣдный падає жертвою того самого ôдъ лѣтъ многихъ, но чимъ разъ тяжшого ворога—голоду.

Болгарія и Сербія, двѣ державы, маленькѝ, побôчь себе лежачѝ, обѝ недавно доперва высвободженѝ зъ ярма, а прецѣнь якъ-жежь не подôбнѝ до себе. Болгарія переходила послѣдными часами сумну долю и до теперь не єсть она узнана всѣми державами. Заледво ôдъ двохъ лѣтъ, що виднѣйшій и надѣйнѣйшій лучь сонця засвѣтивъ надъ нею и всѣ державы знайшли слова узнаня для неѣ, вынявши, має ся розумѣти Россію. И два роки выстало, щобы Болгарія станула такъ высоко, що нынѣ ставити єѣ можна на взôръ другимъ державамъ. Помимо тôлькихъ рôжнородныхъ сплатъ оказує буджетъ (мы подали вже єго давнѣйше) нечувагу надвижку, промыслъ розвиває ся прехорошо, армія заосмотрена якъ найлѣпше, податки умѣркованѝ. А забути о тôмъ не можна, скôлько лиха наробила въ тôй Болгаріи черезъ два роки Россія, котра найнечестнѣйшихъ чѣпала ся средствъ, щобы довести тамъ до заколоту, докладала послѣдныхъ силъ, щобы представити Болгарію яко гнѣздо всякихъ чинникôвъ противныхъ загальному супокоєви. Болгарія все перенесла, не зразила ся а противно пôднесла ся духомъ. Инакше въ Сербіи. Тамъ не лишень, що недобôрь и крайна нужда, де правительство хапає ся средствъ такихъ, якъ не выплачуванье войску платнѣ, ужитье фондôвъ призначеныхъ на що иншого, на заспокоєнье найбôльше пекучихъ потребъ, все то знакомъ, що бѣдна Сербія мовь дѣравый корабель набрала ся воды и мало помалу йде на спôдъ. О скôлько нивше королевство сербске ôдъ княжества болгарского. Наколи тамъ єднôсть найбôльша и вспôльна дѣяльнôсть въ почутю обовязку стремленя до однои цѣли, въ Сербіи анархія и неладъ. Наколи Болгарія заводжує найбôльшѝ ощадности, зменшає армію и т. д. Сербія, вооружує ся що разъ то новыми карабинами, однымъ словомъ, коли Болгарія потиху и безъ розголосу трудить ся и вѣнчає

КРЕСТЪ НА СТЕПѢ.

(Перекладъ зъ I. Корженьовского).

(Дальше).

Панѣ Калинецка говорила о своѣмъ слабôмъ здоровлю та о безнадѣйнôй будучности; полковникъ о своѣмъ знеохоченю до свѣта и людей, о подорожахъ, о Всходѣ, ôдки повернувъ недавно, о пустынѣ, котру полюбивъ, та о самотѣ, котра єсть потребою єго серця. Полковникъ чувъ, що оживляє ся чимъ разъ бôльше, що зъ души єго вырыває ся се, що въ нѣй на самôмъ днѣ лежало, що мысли плывучѝ зъ серця, проливають ся голосомъ притишенымъ але глубокимъ, котрого Калинецка слухає пильно. Хтобы зъ боку приглядавъ ся имъ, видѣвъ-бы, якъ они приближуючись до освѣченыхъ дверей свѣтлицѣ розступались ôдъ себе, якъ голосъ полковника стававъ рѣзвѣйшій а Калинецка спустивши очи, неначе бояла ся звести ихъ, щобъ не зустрититись зъ єго, або въ чиѣми иншими очима; коли-же ôдходили въ глубъ стежки покрытои паморокою, голосъ полковника притихавъ, рвавъ ся, око єго договорювало решты слôвъ, котрыхъ самѝ лише очи еи дослухували. Однакъ не было, ктобы ихъ пôдглядавъ, кождый бо собою бувъ затрудненый; оденъ лишь старый Глинецкій ôдвѣвши на бôкъ паню Адамову, щось нашептувавъ єѣ, а споглядаючи быстро на розмовляючу пару зъ видимою радостію пôдкручувавъ вусъ.

Наразъ старосвѣтскій годинникъ выбивъ другу. Серебристый а мôцный голосъ єго дзвôнка роздавъ ся власне въ ту пору, коли цѣла компанія, якъ то часто буває, чогось замовкла, и коли полковникъ зъ Калинецкою забалакавшись, нехотячи якось ôдôйшли трохи оподаль тѣнистою стежкою.

— Чуєте вы мои паньство — сказавъ тогды старый — кому въ лѣтахъ двѣ сокирки вже, той не барашкує по городѣ о другôй годинѣ по пôвночи, а йде спати тай храпе. Ôдъ-такъ добранôчь вамъ моспаненьку!

Ся увага показала ся всѣмъ цѣлкомъ справедливою. Панѣ Калинецка учувши послѣднѝ слова старого пріятеля, оглянула ся стревожена и видячи, що около неи темно, зôрвала ся бѣгчи до компаніи.

Чи справдѣ вже друга? — каже — я не гадала що такъ пôзно. Добранôчь вамъ пане полковнику. Хибажь вы завтра не поѣдете?

— Ой поѣду и то раненько — ôдповѣвъ спустивши очи, мабуть для того, щобы еи поглядъ не захитавъ єго намѣромъ.

— Коли вже такъ, то до звиданя — озвала ся важкимъ голосомъ — але хиба ажь въ Одессѣ, єсли здужаю доѣхати тамъ. Вамь не доведе ся бути тамъ того лѣта?

— Може и вступлю на пару день — ôдповѣвъ. Єсли зъ ласки своєи позволите поклонитись собѣ, то дуже радо буду користати зъ нагоды.

— Алежь-бо позволить, позволить, моспаненьку — перебивъ Глинецкій — учувъ бо що говорили. Вжежь бо не напрасно пытала она вашеця, чи тамъ будете лѣтомъ.

Огонь вдаривъ на Калинецку, покраснѣвши, вчепилась рукою за єго рамя, а перегинаючись къ нему пôдлесчиво, сказала:

— А вы насъ пôдслухували добродію, чи то такъ годить ся?

— Дежь-бо! зазуленько моя! я хотѣвъ лише сказати вамъ, що пора йти спати, виджу бо, що вамъ то не въ головѣ.

— Я вже була сказала полковникови добранôчь и йшли мы вже. Одже повторяючи ще разъ добранôчь, прибавлю, що рада буду васъ пане полковнику видѣти въ Одессѣ.

Полковникъ склонивъ ся, стиснувъ за руку старого и ôдôйшовъ къ другимъ гостямъ, котрѝ такожь вже стали збиратись; тѝ, що были зъ поближа, особливо мужчины, до себе домôвъ, тѝ-же що здалека прибули, до вызначеныхъ собѣ гостинныхъ кôмнатъ.

Глинецкій обôйнявши Калинецку, коли самѝ приостались, спытавъ:

— Якъ-же тобѣ по тôй дорозѣ ангеле мôй?

труды свои тысячными успѣхами, Сербія занедужала на велику паню и хотяй пусто въ кармонѣ, то бодай позорами хоче свѣтови заманити очи. Та годѣ видячому не бачити!

Пасѣчництво яко школа честнотъ.

Де то ся дѣли ти̂ часы блаженни̂, коли нашь край усѣяный бувъ пасѣками, коли лѣсы гудѣли ôдъ пчельниковъ, а вмѣсто проклятои сивухи, гостили ся у насъ медомъ, напиткомъ и здоровшимъ, и таньшимъ, ба, навѣть шляхотнѣйшимъ. Пасѣки звели ся, лѣсы поплыли до Гданьска або выгорѣли на желѣзницяхъ и фабрикахъ, люде позабули якъ коло пчôлъ ходити. Ôдъ упадку пчолярства и люде стали якось якъбы гôрше неохайни̂, лѣниви̂ а навѣть неуцтиви̂. Де негде, що друге або трете село заледвѣ теперь пасѣка, та и то нужденна, якъ нужденне цѣле газдôвство наше. Не диво одъже, що нужда прибирае ся до насъ чимъ разъ смѣлѣйше, а декотри̂ збули вже и тои ôдробины землѣ, яка по батькахъ остала. А не було бы такъ, если-бъ не було стôлько недбалости, непорадности, неумѣетности выкористаня тыхъ скарбôвъ, котри̂ мати природа лише пильнымъ, працьовитымъ и тверезымъ мае до роздарованя. Не наша рѣчь росправляти туть широко надъ тымъ предметомъ такъ загально звѣстнымъ; мы придивимо ся ему зъ иного боку.

Пасѣчництво приносить не лишь збогачуючій пожитокъ, оно и моральни̂ та ублагороднюючи̂ користи дае. Оно на всѣ потребы житя придае ся, учить порядку, чистоты, запобѣгливости, пильности, пунктуальности, оно ушляхотнюе кождого, кто его полюбить и до него прилѣжно бере ся.

Вже само лагодженье улія, чоловѣка уподоблюе промыслови Божому, котрый такъ урядивъ свѣтъ, щобы кожде сотворѣнье було на немъ щасливе. Чоловѣкъ туть учить ся, якъ не лишь для себе жити треба, але для другихъ, ôнъ мае тутъ образъ: що якъ праця для пчôлокъ ему оплачуе ся, такъ праця для другихъ, если не тутъ то тамъ по за гробомъ, не пропаде ему.

Ôдъ пчôлокъ йде наука, якъ не лише на нынѣ але для будучности горопашити треба, наука оглядности та ощадности, щобы зима злиднѣвъ не доскулила.

А, той порядокъ взôрцевый въ розположеню цѣлого змѣсту улія. Уложенье вощинъ, засклепленье меду, выховуванье и огрѣванье молодого поколѣня, подѣлъ працѣ, послухъ царицѣ матицѣ, дбалôсть о ню цѣлои громады пчôлокъ, не есть же то взорець и для суспôльности людскои? Або той себъ-то патріотизмъ пчолячій наказуючій стояти одна за всѣ, а всѣ за одну, стояти на сторожи добра загального боронити бодай жертвою житя свого улія ôдъ всякихъ напастниковъ и ворогôвъ? Дежь краснѣйша наука не тôлько що до того, якъ урядити свôй дôмъ и свою родину, але такожь якъ плекати державный порядокъ пôдъ проводомъ одного управителя?

Пасѣчникъ видячи тое, трудно припустити, щобы мавъ бути чоловѣкомъ лѣнивымъ, самолюбцемъ або злымъ сыномъ своеи ôтчины. Ôнъ перебуваючи зъ своими пчôлками, мусить доконче стати и благороднѣйшимъ, добрымъ ôтцемъ, сусѣдомъ, вѣрнымъ и не здрадливымъ пріятелемъ. Ôнъ буде добрымъ, та запобѣгливымъ газдою. Якъ пчола зъ кождои цвѣтки, такъ ôнъ зъ кождого кусниа землѣ, зъ кождои хвилѣ часу, зъ кождои рѣчи буде старати ся ôдносити користь. Ôнъ вчасъ обробить ся, вчасъ засѣе, збере, вымолотить, ôнъ свое обôйстье, будынки, хату, чистенько та въ порядку утримувати не залишить.

Пчолярь вѣтрогономъ, дармоѣдомъ, лѣдащицею не остане, ôнъ буде мати и для власти такъ духовнои якъ свѣтскои, належите пошанованье, надивившись на те що дѣе ся въ улію.

Оденъ честный старенькій пасѣчникъ завѣрявъ насъ, що не довело ся ему еще подибати пчоляря и злого чоловѣка въ однôй особѣ.

Ческій пасѣчникъ п. Ферд. Лишка пôдтверджуе се кажучи: „що пасѣчництво повстримуе ôдъ многихъ неправостей и злыхъ налогôвъ. Розглянувшись помежи нашими пчолярами добре, мы не находимо середъ нихъ пьяниць, розпустниковъ, марнотравцѣвъ, банкротôвъ на душѣ и тѣлѣ. Таки бо анѣ часу нѣ грошей не мають на пчолярство, ихъ серце такому невинному а честному дѣлу не приступне. Але подыбати можна щось зовсѣмъ противного въ пчолярствѣ. Чоловѣкъ лихій, неуцтивый, баламутъ и марнотравець, якъ лишь зъ пчôлками спôзнавъ ся, и наломивъ ся до нихъ, то они незабавомъ такъ его опутали, такъ перелицьовали, що самъ не опôмнувъ ся якъ оставъ чоловѣкомъ иншимъ — змѣнивъ ся, а за тымъ пôйшло все его добро и гараздъ.“ Такъ то говорить вспôмненый нами пчолярь въ своимъ дѣлѣ „Пчола и еи хованье.“

Зъ того выходить, що всѣ котрымъ добро та щастье нашого люду лежить на серцю, а особенно священьство, учителѣ, дяки и други̂ довжни̂ и сами̂ до пчолярства навыкати и де можна якъ найширше, пасѣчництво розпосторонювати. Одна то зъ пôдмогъ економичного и моральногонашого поступу, одно зъ средствъ норовственного здвигненя нашого народа. Коштъ на тое невеличкій, обôйде ся заведенье пасѣки на початокъ ôдъ 30 до 50 рмньскими, котри̂ за пару лѣтъ вернуть ся а за працю прибуде до майна сотка або и двѣ въ недовгôмъ часѣ.

Выборы.

Въ Коломыѣ законьчили ся вчера выборы зъ мѣстъ. *Бльохъ* дôставъ 2128 голосôвъ, гр. *Стаженьскій* 1778, а *Майселесъ* 103. Выбрано одже *Бльоха*.

Въ Тернополи тревало голосованье цѣлыхъ два днѣ. Голосуючихъ було 1716 на 22.000 выборцѣвъ. Дръ *Черкавскій* дôставъ 898 голосôвъ, а дръ *Екелесъ* 818. Выбраный одже дръ *Черкавскій*.

Въ Тарновѣ при стислѣйшôмъ выборѣ голосовало 750. Дръ Тадей *Рутовскій* дôставъ всѣ голосы.

Въ Бохнѣ на 549 голосуючихъ, дôставъ дръ *Рутовскій* 545 голосôвъ, а дръ Илія *Гольдгаммеръ* 4 голосы.

Зъ округа одже Тарнôвъ-Бохня выбраный дръ Тадей *Рутовскій*.

Нынѣ ôдбувають ся у насъ выборы зъ Избъ гандлевыхъ львôвскои, кракôвскои и бродскои.

Зôбранье выборцѣвъ бôльшихъ посѣлостей зъ округа Жолкôвъ-Рава-Сокаль, ôдбуде ся дня 8 въ Жолквѣ, о годинѣ 3 по полудни въ Радѣ повѣтовои.

Дня 9 ôдбуде ся таке саме згромадженье зъ округа Сянôкъ-Добромиль-Лиско-Березôвъ-Кросно въ Сяноку.

Часть господарска.

Якъ обходити ся зъ курками:

Найважнѣйшою есть рѣчею, щобы курки не тримати довше надъ 3 роки. Найлѣпше несуть ся они въ другôмъ року, въ третôмъ вже значно менше. Длятого не можна спродавати або рѣзати котрыхъ небудь, але лишь ти̂, котри̂ суть старши̂. Молоди̂ куры, котри̂ выкололи ся въ цвѣтни, если кормить ся ихъ добре, вже въ осени повинни̂ ся нести, власне тогды, коли яйця найдорожши̂. Але треба добре кормити, бо звычайно у насъ курка живе тымъ, що собѣ знайде, але газдыня хотѣлабы якъ найбôльше яецъ мати.

Если куры мають ся и въ зимѣ нести, повинни̂ мати теплый якійсь кутъ, примѣромъ въ стайнѣ, де гнôй кôньскій добре грѣе, або де не ма стайнѣ, треба класти въ курнику грубій подкладъ самого гною. Добре есть, если курникъ оберненый есть на всхôдъ, бо лучѣ сонця причиняють ся знатно до доброго несеня ся курокъ.

Мыши роблять страшенни̂ шкоды въ господарцѣ, а именно въ садахъ, где обгрызують молоди̂ корѣнцѣ деревъ, або кору зъ самого

— Дуже добре, дорогій пане, далеко лѣпше, якъ я сподѣвала ся. Але вже справдѣ спати пора. Добранôчь Вамъ. — Тое кажучи пôдставила чоло до поцѣлунку, та побѣгла до тѣтки, котра въ дверяхъ свѣтлицѣ вже ждала на неѣ. Старый дивлячись на еи живôсть и вдоволенье поглядивъ вуса и моркотнувъ:

— Кобы то Богъ давъ, моспаненьку, тоебы певно помогло лѣпше, якъ морски̂ купелѣ.

Коли вже полковникъ зъ панею Адамовою працавъ ся, котра доконче хотѣла, щобы еще завтрѣшный день оставъ ся, сказавъ до неи зъ видимымъ старункомъ:

— Не мене то, а Калинецку най ваша милôсть задержить ще черезъ кôлька днѣвъ. Дуже менѣ на тôмъ залежить.

— О не пущу еѣ бодай зъ тыждень, — ôдповѣла усмѣхаючись — мене бо тое такожь кортить, щобы добре ôдпочила, закимъ пустить ся въ таку далеку дорогу.

— Знаю я всѣ дороги, ведучи̂ въ Одессу — сказавъ полковникъ — и еслибъ мене послухали, то ôдрадилибъ вы своѣй своячцѣ ѣхати на Балту.

— Алежь, бо тая дорога безпечнѣйша — ôдповѣла. — Тамъ хочь корчмы бувають, де ôдпочити та переночувати можна.

— Та дорога найприкрѣйша — живо перебивъ полковникъ — ѣде ся развразъ крутымъ и сумнымъ яромъ, що хвиля стрѣчуе ся чумакôвъ, стада товару и ватаги піяныхъ та напастливыхъ косарôвъ, якъ разъ въ ту пору збѣгаючихъ ся зô всѣхъ сторôнъ и по корчмахъ гуляючихъ. Така слабосильна и боязька молодиця моглабы попасти въ напасть ôдъ того гурту, котрый осмѣленый горѣвкою, не боить ся тамъ нѣякои власти.

— Се правда — каже панѣ Адамова задумавшись — але кудижь еѣ ѣхати бы треба?

— Най пускае ся черезъ Богополь — ôдповѣвъ дрожачимъ голосомъ полковникъ — тамтуды безпечно и выгôдно заѣде на мѣсце.

Кажучи се, спаленѣвъ, а въ очехъ ему блиснуло щось, мовъ бы слеза. Панѣ Адамова постерегла тую видиму змѣну, и повна радости, взявши его за руку, сказала:

— Що вы въ тôмъ маете, полковнику?

— Дѣло найважше зъ всѣхъ, яки̂ я въ житю мôгъ мати — ôдповѣвъ и поцѣлувавши еѣ въ руку, попращавъ ся та пôйшовъ. Довго ще ходивъ по своѣй кôмнатѣ, ажь доперва зô сходомъ сонця, кинувъ ся якъ бувъ убраный на постелю и пару годинъ крѣпко проспавъ.

За сѣмъ день пôзнѣйше, Калинецка зъ дому дядины, пустила ся въ дорогу — до Одессы. Небôдступна тѣтка въ своѣй торбинцѣ мала докладно списану маршруту на Богопôль, а властиво до Богополя лише; дальше бо поза Богомъ розлягавъ ся щирый степъ, де вже якогось пристановища, попасу, або ночлѣгу годѣ було означити. А однакъ панѣ Адамова не бояла ся пустити въ тôмъ напрямѣ своеи любои выхованки, и въ вечеръ передъ выѣздомъ, по довгôй нарадѣ зъ тѣткою, доказали того, що и та, готова була безъ страху пустити ся черезъ тое безлюдье. Обѣ они не знали чому, вѣрили однакъ, що та дорога буде найлѣпша, а внутрѣшный голосъ тайкомъ шептавъ имъ, що въ тôмъ постановленю есть якась сила высша, ôдъ котрои здоровье и щастье зависить того существа, такъ имъ дорогого.

Одна лишь Калинецка не знала, куды повезуть еѣ. Она на тое лише надала, щобы тамъ чимъ скорше бути, мѣркувала бо, що запросины еѣ не будуть порожни̂; що полковникъ, будучій бôльше вже въ неѣ на умѣ чимъ море, стане передъ нею необминенно, зъ тымъ яснымъ и поважнымъ лицемъ, зъ тымъ глубокимъ поглядомъ сягаючимъ ажь десь до самого дна душѣ. Вся гадка еи була тôлько о нѣмъ, однакъ черезъ цѣлый часъ свого побуту въ Дашôвцѣ, не показала по собѣ того. Про имянины, про особы бувши̂ на нихъ, не згадувала и словомъ. Старый Глинецкій, котрый що другій день навѣщавъ паню Адамову, бувало возьме говорити о полковнику, споглядаючи нишкомъ на свою любимку; а она мовь-бы не чула, на що инше бесѣду звертае, то на здоровлье свое, то на небôщика мужа, на его доброту, та благодіянія для себе.

(Дальше буде.)

пня. Щобы зарадити тому, добрй господарѣ въ зимѣ ôдкладають снѣгъ до кола пня деревъ, щобы земля глубше замерзла, бо ôдъ морозу мыши мусять погибнути. Щобы охоронити молодй девевця передъ обгрызуваньемъ, треба смаровати пнѣ молодыхъ деревъ вапномъ, змѣшанымъ зъ живицею и нафтою.

Кроника.

— **Є. В. Цѣсарь** зволивъ вселаскавѣйше Найвысшимъ постановленьемъ въ дня 25 лютого с. р. декана и пароха въ Грыбовѣ, О. Францишка Яворского, именовати тит. крылошаниномъ римско-катол. капитулы катедральнои въ Тарновѣ.

— **Конкурсы**. Рада шкôльна окружна въ Калуши розписала конкурсы на етатовй посады учительскй, въ Ясени, Пôдмихайлю, Завадцѣ Мостискахъ, а такожь въ школахъ филіяльныхъ, въ Бережницѣ, Берлокахъ, Добровлянахъ, Каменцю, Копанкахъ, Медынѣ, Мысловѣ, Перевозцѣ, Ровнѣ, Сѣвцѣ калускôй, Ухрыновѣ середнôмъ, Вѣстовôй и Збôрѣ. Пода期 маютъ зложити ся въ протягу 6 тыжднѣвъ.

— **Вѣденьскій кореспондентъ** льондиньского Таймса якъ доносять „Петербурскй Вѣдомости" наводить цѣкавый фактъ помочи, яку несе правительство болгарске монсиґніорови Менини, начальникови миссіи римско-католицкои въ Филиполи. Вплывъ французкій въ Румеліи восточнôй можна уважати за сильно скомпромитованый. Менини есть горячимъ патріотою италійскимъ мае притôмъ выиятковый вплывъ на свою паству, що завдячуе своѣи доброчинности. Заложивъ ôнъ много школъ, шпиталѣвъ якъ не менше и закладôвъ доброчинныхъ. Французкій парохъ мае на 14,000 католикôвъ одну лишень школу въ котрôй образуе ся найвысше 100 дѣтей болгарскихъ. Говорять ту явно, що католики хочуть покинути протекторіятъ французкій. Помôчъ яку правительство болгарске оказуе Мениньому, находить выясненье въ політицѣ правительства французкого, и въ его симпатіяхъ для Россіи, зъ еи політикою, зненавидженою для власти болгарскои.

— **Найдене богацтво**. За границею, около Томашева въ селѣ Яновѣ селяне ознаймили урядови громадскому, що копаючи яму въ стодолѣ Степана Гребінка, найшли въ земли гроши. Оказало ся, що то були старй монеты польскй срѣбнй зъ 17 вѣку, въ начиню камѣннôмъ, подôбнôмъ на саганъ кухонный.

— **Товариство рускихъ ремѣсникôвъ** „Зоря" у Львовѣ, въ суботу 7 с. Марта, въ комнатахъ „Рускои Бесѣды" устроюе вечерокъ зъ танцями. Строй вечерковый. Вступъ 50 кр.

— **Посады для выслуженыхъ пôдофицирôвъ**, адюнктôвъ податковыхъ будуть признавати ся передъ невôйсковими лишь такимъ, котрй 1. Выкажуть ся студіями ôдповѣдными (низша гимназія, реальна школа, або заведенье учебне войскове), 2. Ôдбудуть 6 мѣсячну практику въ податковыхъ урядахъ, указаныхъ финансовыми властями. 3. Зложать приписану кавцію. Иншимъ выслуженымъ пôдофицирамъ, не маючимъ згаданыхъ студій, буде выдѣлена лишь 4 часть финансовыхъ посадъ, о котрй можна имъ буде компетувати.

— **Польованье духовнымъ** взборонюе ся послѣдною курендою Є. Е. Архіепископа Моравского.

— **До чого то на Буковинѣ доходить!** Проф. Єр. Пигулякъ, друкуе въ „Дѣлѣ" свôй рефератъ читаный на зборахъ „Рускои Рады" въ Чернôвцяхъ, въ котрôмъ межи иншимъ таке читаемо: „За теперѣшного православного митрополита буковинского, зволощено духовенство вовсѣмъ: прійшло до того, що люде православнй переходять на унію, бо священникôвъ волохôвъ не розумѣють". Що надъ тымъ горюе п. Пигулякъ, то намъ не дивота, що выражае ся о уніи ако о найбôльшôмъ нещастію, до котрого ажъ прійшло! въ наслѣдокъ волощеня Русинôвъ, то ему вôльно яко шизматикови, але чи выпадае „Дѣлу", котре послѣдними часами такъ широко о своѣмъ стоянію при католицкôй Церкви розводило ся, чи выпадае ему, пытаемо, такй рѣчи помѣщувати? Сумнѣваемо ся! Треба бути консеквентными.

Вѣсти епархіяльнй.

Еп. Станиславôвска.

Презенты одержали оо.: 1. Левицкій на Тростянецъ, 1. Тимкевичъ на Вербовецъ, Кл. Сопевицкій на Гадинкôвцѣ, Іос. Домбчевскій на Лѣски, 3, Романовскій на Вервѣнковъ, Ром. Добряньскій на Тязôвъ а Евг. Индишевскій на Солотвину, оба послѣднй замѣнялись своими приходами. — Всѣ тй запрезентованй завôзванй до кан. институціи зъ кôнцемъ марта с. р.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 8 (20) цвѣтня с. р. розписанй: Пановцѣ зеленй, дек. кудринецкого; Сухоставъ, дек. гусятиньского и Лисôвцѣ, дек. скальского, всѣ надання приватного.

Испытъ конкурсовый выдержали оо. Ник. Куриловичъ, Вол. Леонтовичъ, Яр. Майковскій, Конст. Мудракъ, Евг. Проскурницкій; Ал. Решетиловичъ и Марк. Шанковскій; — а увôльненый ôдъ того испыту на все о. І. Шихъ зъ Сучавы.

Цертификатъ для посѣщаня наукъ богословскихъ одержали: Несторъ Гавацкій въ университетѣ львôвскôмъ а Клим. Зленко въ университетѣ вѣденьскôмъ.

Конкусъ розписаный на чотыри посады при епископскôй капитулѣ: 1. пралата-архидіякона зъ платнею 1155 зр. рôчно и вôльнымъ помешканьемъ; 2. пралата-кустоша въ платнею 1050 зр. и вôльнымъ помешканьемъ; 3. первого ґреміяльного крилошанина и провизоричного канцлера еп. канцеляріи, та 4. другого ґреміяльного крилошанина яко первого проповѣдника при катедральнôй церквѣ — обѣ посады зъ платнею по 840 зр. рôчно и зъ вôльнымъ помешканьемъ. О всѣ тй чотыри посады можуть убѣгатись священники безженнй або вдôвцѣ та мають предложити свои поданя, ôдповѣдно удокументованй еп. ординаріятови до дня 10 н. ст. марта.

Кан. институованй оо.: Ник. Котлярчукъ на Кутиска, Ив. Ганкевичъ на Устье епископске и Ив. Левицкій на Тростянецъ.

Библіографія.

Выдавництво Тов. „Просвѣта" ч. 130: Про управу ячменю, вовса и иншихъ ростинъ господарскихъ, написавъ Барта. Коштомъ и заходомъ Товариства „Просвѣта" у Львовѣ 1891. Сторôнъ 38, цѣна 12 кр. Зважививши, що нива економична у насъ цѣлкомъ запустѣла а всяка, хотьбы найменша дрôбка литературнои дѣяльности на тôмъ поли мае надзвычайно велику вагу, можемо предпоручити всѣмъ звижь наведену книжочку, тымъ бôльше, що написана она зъ правдивымъ знаньемъ рѣчи и способомъ якъ найприступнѣйшимъ. (Л.)

Послѣднй вѣсти.

До теперь звѣстнй суть результаты выборôвъ зъ 28 мѣстъ ческихъ; зъ 4 мѣстъ нема еще вѣдомости. Выбрано 11 нѣмецко-либеральныхъ, одного нѣмецкого народовця, одного Старочеха, одинайцять Молодочехôвъ. Въ четырохъ мѣстахъ наступить еще стислѣйшій выбôръ межи Старочехами а Молодочехами, а именно наступить такій выбôръ въ Каролиненталь и три выборы въ Празѣ, оденъ зъ нихъ межи Старочехомъ Риґеромъ а Молодочехомъ Трояномъ. Молодочехи ôдобрали одже Старочехамъ 7 мандатôвъ.

На Буковинѣ, при выборахъ зъ куріи мѣстъ, ôдобрали нѣмецко-либеральнй Румунамъ одинъ мандатъ. Одинъ выбôръ еще неизвѣстный.

Въ Зальцбургу мѣста выбрали двохъ нѣмецко-либеральныхъ.

На Моравѣ зъ 13 мѣстъ знаемо до теперь результатъ выборôвъ зъ 11 мѣстъ, де выбрано именно 8 нѣмецко-либеральныхъ.

Ходять слухи, що Старочехи рѣшили ся усунути зъ арены житя публичного. На конференціи мужѣвъ довѣрія рѣшено, щобы Старочехи не брали удѣлу въ выборахъ стислѣйшихъ и щобы кандидаты староческой Цайтгаммеръ и Цуккеръ, поставленй въ празкôй Избѣ гандлевôй, цофнули свои мандаты.

На предвчерашнôмъ засѣданю парляменту италійского ôдповѣвъ Рудини на интерпеляцію деякихъ депутованыхъ, що трипримиріе не есть перепоною до пріязныхъ зносинъ Италіи зъ Францією.

Телеґрамы.

Вѣдень, 6 марта. *Polit. Corresp.* доносить: Въ наслѣдокъ переговору австро-сербского, знесена буде ревизія пашпортôвъ въ угорскихъ и сербскихъ стаціяхъ граничныхъ, натомѣсть на границѣ Босніи зôстае дотеперѣшній станъ безъ змѣны.

Броды, 6 марта. Зъ Избы гандлевои выбраный посломъ Маврикій Розенталь.

Букарештъ 6 марта. Новый габинетъ представивъ ся Палатамъ. Освѣдченье министеріяльне заповѣдае, що габинетъ въ політицѣ внутрѣшнôй ити буде въ напрямѣ дотеперѣшнôмъ. На жаданье габинету сенатъ ôдрочивъ ся до середы.

Въ палатѣ депутованыхъ по оживленôй розправѣ, ухвалено вотумъ наганы для нового габинету 77 голосами противъ 69, причôмъ 7 депутованыхъ встримало ся ôдъ голосованя. Флоренцо освѣдчивъ, що здасть королеви справу. Палата депутованыхъ зôстане правдоподôбно нынѣ розвязана.

Штрасбургъ 6 марта. Ходять слухи, що президентъ выдѣлу краевого внесъ просьбу, о узысканье авдіенціи у цѣсаря, въ цѣли доручення му адресу выдѣлу краевого.

Бѣльградъ, 6 марта. Король Милянъ прибувъ вчера вечеромъ до Бѣлграду. На двôрци желѣзницѣ приняли его молодый король Александеръ, регенты и министры. Миланъ уцѣловавъ сына кôлька разôвъ, подавъ руку регентамъ и министрамъ, дякуючи имъ сердечно за прибутье на дворець желѣзницѣ. По короткимъ *cerkle* ôдъѣхавъ зъ сыномъ до королевскои палаты.

Атены 6 марта. В. князь Юрій Александровичъ выѣхавъ вчера вечеромъ до Альґеру.

Христіанія 6 марта. Новый габинетъ либеральный вже составленый. Штернъ обнявъ президіюмъ и теку финансôвъ, Конновъ справы внутрѣшнй, Гальстъ теку обороны краевои.

Парижъ, 6 марта. Министръ справъ внутрѣшныхъ зарядивъ, щобы въ надходячу недѣлю увязнено всѣ индивидуа, котрй на пляцахъ перегонныхъ дзакладаютъ ся не для пріятности але въ цѣляхъ заробкованя.

Атены, 6 марта. Избѣ громадъ освѣдчивъ Ферґуссонъ, що не може сказати, чи на Кандіевъ спирхнули новй забурення. Право начальництва надъ Суданомъ прислугуе султанови а не Кедивови.

Торгъ збôжемъ.

6 марта	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	8.——8 25	7.85—8.10	7.60—8.—	8.——8.45
Жито	5.85—6.20	5.60—6.—	5.40—5.90	6.——6.35
Ячмѣнь	6.——6.75	5.25—7.—	4.85—6.50	5.75—7.25
Овесъ	6.——6.70	5.80—6.35	5.75—6.20	6.20—7.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.
Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.
Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ одъ —·— до —·— зл.

Надôслане

Въ справѣ належитости еквивалентовои выдавъ д-ръ Іосифъ Шранцъ, ц. к. финансовый комисарь въ Бриксенъ, въ полудневôмъ Тиролю, дуже цѣнне и обширне дѣло пôдъ заголовкомъ: „Commentar über das Gebühren-Aequivalent mit besonderer Berücksichtigung auf die neuesten gesetzlichen Bestimmungen für das Decennium (1891 incl. 1900) sowie mit besonderer Rücksichtnahme auf die Dienstverleih- und Pauschal-Gebühren neben kurzen Belehrungen über andere Gebührenzweige". Цѣле дѣло то состоитъ зъ 12 зошитôвъ; цѣна одного зошита 38 кр. До теперь вышли три зошиты; 4-ый и 5-ый зошитъ выйде 20 с. м. Замовляти належить пôдъ адресою: Dr. Josef Schranz, k. k. Finanz-Commissär in Brixen am Eiseck (Südtirol). При замовленю треба долучити 2 зр. задатку. *Т. Глушкевичъ.*

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ

до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоитъ 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрѝ частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає

Знаменитѝ средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлôсть и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова**, котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а также забеспечу ясла передъ всѣми **слабостями.**

Др. Антоній Роицкій

(А. Берґеръ)

ординує въ болѣзняхъ заразливыхъ и скôрныхъ. Єго **Порадникъ новый** въ болѣзняхъ мужескихъ (4 изданье) **въ обравками** коштує у автора 1 20, почтою 1.50. — **Порадникъ въ болѣзняхъ женщинъ** коштує у автора 50 кр. пôдъ опаскою 60 кр.

Ординує въ дома ôдъ години 3—5 по полудни, Львôвъ, улиця Кароля Людвика ч. 7.

Увага. На письма въ гонораромъ ôдповѣдає ся безпроволочно, а на требованье высылаю лѣки зъ аптики въ спосôбъ дискретный.

Краєви выробы. | Краєви выробы.

!Краєвѝ!

чисто льнянѝ выробы корчиньскѝ.

а именно :

Полотна, Вебы, дымы, Обрусы, Серветы, Ручники, Хустки до носа и т. д., суровѝ и апретованѝ, поручає въ велукôмъ выборѣ по найтаньшихъ цѣнахъ и въ найлучшôмъ родѣ

Центральный Складъ Полотенъ

Перв. Гал. Товариства для краєвого промыслу ткацкого

Пôдъ **„Прядкою“** у Львовѣ, **плящъ Маріяцкій, ч. 1.**

!Цѣнники и прôбки франко!

Користнѝ купна!

Майно лѣсове 5000 м.
„ **1200 м.** въ горальнею.
„ **900 м.** „ „
„ **450 м.** въ лѣсомъ.
„ **250 м.** „ „

Лѣсъ зъ грунтомъ 800 м.
Фольварки бôльшій и меньшій.
Поручає Игнатій Раппапортъ Львôвъ Ягеллоньска 17.

Робôтня и складъ выробôвъ

зъ цины баквонґу, мѣди и бляхи

Адама Локоча,

у Львовѣ, Рынокъ 41, поручає

лѣхтарѣ церковнѝ розличнои величины и формы, кресты, мирницѣ и пріймає также старѝ лѣхтарѣ цинковѝ и другѝ предметы до переливаня.

Іоанъ Важный

поручає свою богато заосмотрену торговлю **гербаты россійскои „Попова“** и товарôвъ корѣнныхъ, неменше **вина, водъ минеральныхъ, масла десерового** и т. д. Специяльно уряджена **комната до снѣдань**, где для выгоды Вп. Публики можна дôстати горячѝ стравы.

На складѣ удержує также дерево опалове и углье.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякѝ ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадпои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

4½% листы гипотечнѝ.	**4**% пожичку пропинацийну галицку.
5% листы гипотечнѝ преміованѝ.	**5**% „ „ буковиньску.
5% листы гипотечнѝ безъ преміи.	**4**½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4**½% пожичку пропинацийну угорску.
4½% листы Банку краєвого.	
4½% пожичку краєву галицку.	

4% угорскѝ Облигации индемнизацийнѝ,

котрѝ то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймає ôдъ Вп. купуючихъ всякѝ **выльосованѝ, а вже платнѝ мѣстцевѝ** паперѣ цѣннѝ, якъ также **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевѝ**, лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить.

Котелъ

паровый

урядово выпробованый, о силѣ 1½ коня,

заразъ до спродания.

Близша вѣдомôсть у Льеопольда Литыньского, улиця Пекарска ч. 21 у Львовѣ.

Яковъ Федеръ

мѣскій лѣкарь и акушеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвши въ **Устю зеленôмъ**, лѣчить всякѝ слабости въ кругъ медицины и хирургіи входячѝ.

ГАЛИЦИЙСКІЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручає

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 30 дневымъ выповѣдженьемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВѝ

въ 8 дневымъ выповѣдженьемъ всѣже знаходячѝ ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженьемъ, будуть опроцентованѝ почавши ôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890 **Дирекція.**

!! Даромъ !!

и оплачено высылаю мôй цѣнникъ **Суконъ** мужескихъ въ поученьемъ якъ має ся самому собѣ брати мѣру — **сукно** власного выробу. Взоры н моднѝ картоны. Наймоднѣйше, найтревальше и найдешевше.

Цѣлковитѝ убраня, менжиковы, пальтоты лѣтнѝ въ сукна и шевіоту ôдъ 10 зр. и высше. Поручательство въ тôмъ, що не одповѣднѝ рѣчи принимаю назадъ.

Агенты всюда пошукованѝ.

Фабрика суконъ мужескихъ.

KAROL BEER, Troppau, öster. Schlesien,

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, выробляє фабрика выробôвъ гиґієнично - диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылає щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ єсть найлѣпшимъ зъ истнуючихъ средствъ ôдживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика Льеопольда Литыньского, Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ проф. Соксельета

МОЛОКО

стерилизоване

пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленѝ тымъ молокомъ не слабують на жаднѝ слабости жолудковѝ або кишковѝ и въ загалѣ не пôдлягають тажъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ.)

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.